

Benátky

Do města kanálů za karnevalem

„Město na ostrovech to stojí, které téměř pět sty mosty spoje-ny jsou. Pod nimi množství loděk se žene, které všechny černě obarvené, neb černým sukem po-tažené, ba i vnitř čer-né vyličený jsou. Prv-ní na ně pohlédnutí podivně cizího jímá; když jim pak maličko zvykl a vstoupě do nich, pohodlnosti pří-jemné zažil, brzy se mu ta smutná barva líbí...“

FOTO: ARCHIV

To jsou slova, která si do svého deníku zapsal v den příchodu do Benátek dnes již málo známý autor z počátku devatenáctého století Milota Zdirad Polák.

V pár větách vystihl atmosféru, kterou si Benátky dokázaly udržet do dnešních dnů. Totiž: melancholickou krásu a tajemnost, která nepřestává vábit stovky tisíc turistů rok co rok.

Největší příval jich do unikátního města, vystavěného na dřevěných pilířích a 117 ostrůvkůch laguny, míří koncem února. Benátky, které už samy o sobě vypadají spíše jako kýčovitý obrázek – či filmová kulisa – v těchto dnech ožívají karnevalem. Po šedozelených vlnách laguny se proplétají ony černé gondoly plné masek smutných mimů a kolombín, zlaté masky moci se proplétají pod omšelý-

mi domy se zívajícími, špatně natřenými okenicemi, z každého rohu vyhrává hudba.

Než se ale člověk vplete do veselého reje, měl by si vyhradit čas a věnovat se samotným Benátkám. Vidět jen pestré masky, byt' zarámované dokonalejšími exteriéry, by byla vážně škoda.

Spleť uliček

„Zvláště cizí není s to, aby se ozukými a skřivenými uličkami dostal, bloudí od jednoho mostu na druhý, a jména ulic k utrácení cesty, kterouž dvojnásobně konati musí, nic mu nespomáhají.“

Už za časů Miloty Poláka nebylo snadné se v Benátkách vyznat. Ani teď, kdy se město vyzbrojilo desítkami orientačních tabulí, není situace o mnoho lepší. Zamotat se ve

spleti ulic, kterým se tu říká „calle“, „ruga“ nebo „salizada“, stáječících se mezi sto padesáti benátskými kanály (největší se jmenuje Velký neboli Grande) a náhodně vedoucích k některému ze čtyř set mostů, nedá vůbec žádnou práci.

Nezbytným doplňkem se tak stává podrobná mapa, protože plánky, které jsou k dostání v turistických kancelářích – anebo jimiž své turisty obvykle →

MAPA: © KARTOGRAFIE PRAHA

JAK SE TAM DOSTAT

Pokud se člověk rozhodne nevydat se do Benátek vlastním vozem, může vyzkoušet několik způsobů dopravy.

- První z nich je cesta vlakem, ta se však neobejde bez přestupů. Z Hlavního nádraží v Praze se člověk dostane rychlíkem do rakouského Lince, odkud jezdí další rychlík do Benátek. Cesta trvá až sedmáct hodin a přijde nejméně na tři tisíce korun.

Jinou možností je vyrazit z Prahy do německého Mnichova, odkud rovněž jezdí rychlík do Benátek. Cesta je však ještě o hodinu delší a o něco dražší.

- Do Benátek se dá ovšem letět letadlem, zpáteční letenka z Prahy v ekonomické třídě se dá pro dospělého pořídit už od šesti tisíc korun.